

Lelkészeink:

Sóskuti Zoltán 30/822-5435 lp.rakeresztur@gmail.com
Szabadnapja: CSÜTÖRTÖK; # Bereczk Dávid 30/374-295
berezkdavid@gmail.com Szabadnapja: HÉTFŐ;
Sebőkne Babos Boglárka 20/580 3177;
babosboglarka@gmail.com Szabadnapja: PÉNTEK; _
Főgondnokunk:
Dr. Hajdú Csaba 30/618-7651 hkisskati5@gmail.com

BUDAPEST-RÁKOSKERESZTÚRI
REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG

1173 Bp. Pesti út 31.

Adószám: 18192232-1-42 http://refkeresztur.hu
mail: budapest-rakoskeresztur@reformatus.hu

Bank: OTP 11784009-22222820

Keresztúri Református Misszió Alapítvány: 18195998-1-42

Gyülekezeti diakónia (segítségnyújtás):

Soltészné Garay Réka 70/200-9717 soltesz.s@t-online.hu
Gyermekek közti szolgálat:
Oláh-Nagy Anita 70/418-3745 anita.o.nagy@gmail.com
Urnatemetői ügyintézés (kedden és szerdán 15⁰⁰-18⁰⁰):
Szabó Zsuzsa 70/321-6838 szzsueva@gmai.com
Urnatemető nyitvatartása:
kedd 15⁰⁰-18⁰⁰; szerda 15⁰⁰-18⁰⁰; vasárnap 8⁰⁰-12⁰⁰

AZ ISTENTISZTELET LITURGIÁJA:

Csendes készülés

Köszöntés

Ének: 23:1 („Az Úr énnékem...”)

Az Újlak utcai iskola diákjainak éneklése –
Horváth-Kántor Barbara tanárnő vezetésével

Fohász

Olvasmány (ld. középen)

Imádság

Gyermekek az Úrasztal körül

Ének: KÉ 13 („Csak Istenben...”)

Alapige (ld. középen)

Igehirdetés (ld: a túlóldalon)

Csend

Ének: KÉ 35 („Jézus életem...”)

Imádság

Mi Atyánk...

Hirdetések (ld. jobb oldalon)

Az Újlak utcai iskola diákjainak éneklése –
folytatás

Születésnaposok köszöntése

Ének: 251:1;6-8 („Meghódot lelkem....”)

Áldás

HIMNUSZ

ISTENTISZTELET

2023. november 26.

„Minden hiábavaló?”

címmel

Igét hirdet: *Sóskuti Zoltán lp.*

OLVASMÁNY: PRÉD 9

ALAPIGE: PRÉD 9, 7-10

„Azért edd csak örömmel kenyeredet, és idd jókedvvel borodat, mert mindig az volt Isten jóakarata, hogy ezt tedd! Ruhád legyen mindig fehér, és fejedről ne hiányozzék az olaj!”

GYÜLEKEZETI HÍREINK:

- * +Nagy Sándorné Margit néni temetése: nov. 28. 11³⁰ Altemplom
- * Beszámolók...
- * Jövő heti alkalmaink: kedd 9³⁰ Baba-Mama Kör; péntek 16³⁰ KonfIF; 18⁰⁰ Oázis IF; vasárnap 9⁵⁵ Istentisztelet; előtte: Kóruspróba; Imakör; hét közben: hititanórák; Házi Biblia Körök
- * December 10-én patrónus találkozó lesz; december 11-én 18³⁰-kor Cikluszáró presbiteri gyűlés; december 18-án 18³⁰-kor Munkaág Vezetők alkalm
- * Adventi gyerekdelutánunk dec. 2-án 15:30-tól ingyenes, de regisztrációhoz kötött, gyűl. honlapján és fb csoportjában elérhető a link.
- * Magyar Református Szeretetszolgálat SZERETETDOBOZ akciója – várjuk az élelmiszer adományokat
- * ADVENTI SOROZAT: 4 este 4 előadó

KEDD 18³⁰: Advent és Máté evangéliuma
SZERDA 18³⁰: Advent és Márk evangéliuma
CSÜTÖRTÖK 18³⁰: Advent és Lukács evangéliuma
PÉNTEK 18³⁰: Advent és János evangéliuma

—————
AZ ÚR LEGYEN

GYÜLEKEZETÜNK ŐRIZŐ PÁSZTORA!

BEVEZETÉS

Bevallom, mindig is nehéz találtam a Prédikátor könyvét, nem szívesen olvastam. Nem értettem, mit keres a Szentírásban ez a „*pessimista, kiábrándult, depressziós és lehangoló írás*”. Egész egyszerűen úgy éreztem, nem illik bele a képbe. Nemrég napi ige volt, és most ötven éves fejjel kezdem „kapizsgálni”, mit is akar mondani ez a könyv.

I.

Egy egész életet megélt, sok mindenen átment ember nézz vissza a földi életre: megélt *gazdagságot, élvezeteket, sikert, hatalmat...* Minden olyat, ami után vágyakozik az ember...
[**] Más ez, mit ahogy egy gyermek, egy ifjú vagy egy „fészket rakó”, azt építgető középkorú néz az életre.

A könyv írója leltárt csinál, és megpróbálja levonni a végső tanulságot. [Egyébként mindig érdekes, hogy egy életút végén, ki mit mond az életéről, mi az ő summája!]**

Amire eljut, az felszínesen nézve, rendkívül kiábrándító, elmegy tőle az ember maradék életkedve is. Lássunk *4 példát* most csak a felolvasott *9. fejezetből!*

1.) „*Minden érhet mindenkit.*” Vagyis nincs egyenes összefüggés abban, hogy milyen valaki és mi éri. "Gyakori kritika" ez Istennel szemben: a jók elmennek, A rosszak meg virulnak...

2.) Az emberi teljesítményt és igyekezetet is relativizálja (ráadásul a földi hatalommal összefüggésben): „*Azt is láttam a nap alatt, hogy nem a gyorsak győznek a futásban, nem a hősök a harcban, nem a bölcséknek jut a kenyér, nem az értelmeseeknek a gazdagság és nem a tudósoknak a jóindulat, mert mindezek az időtől és a körülményektől függnék.*” Nagyon reálisan megfogalmazza ezeket az igazságtalanságokat. Kiemelten egy *meztámadott város példáját* mondja el a *14-15. versekben*. Azt írja, hogy *ez nagyon rá nehezedett*. A bölcsességet sem becsülik meg ezen a világon. „*Akkor ezt mondtam: Többet ér a bölcsesség a hatalomnál, de a szegények bölcsességét mégis megvetik, és nem hallgatnak beszédükre.*”

3.) Ki is mondja keményen: „*az emberek szíve tele van gonoszossággal, és esztelenség van bennük, amíg csak élnek.*” Ezt már óvodás korunk óta tapasztaljuk, ha igaz önismeretre jutottunk, *magunkban is megtaláljuk* ezt.

4.) Szinte cinikusan még hozzát teszi: „*Végül pedig a halottak közé kerülnek.*”

Ezt pedig később egy sommás mondat követi: „*Az élők annyit tudnak, hogy meg fognak halni*”. Ez aztán végképp

„zárójelbe teszi” a földi életet. Ráadásul nem tudjuk, *hogyan és mikor*: „*Nem tudja az ember azt sem, hogy mennyi ideje van még. Ahogyan a halak veszedelmes hálóba kerülhetnek, ahogyan a madarak törbe eshetnek, ugyanúgy jutnak kelepccébe az emberek is, ha hirtelen rájuk szakad a veszedelem ideje.*” Még az utolsó vigasztalást is kihúzza alólunk, amikor így szól: „*még az emléküket is elfelejtik.*”

II.

Mire jut e sorok írója ezek alapján? Előtte hadd kérdezzem: *mire jut az ember ezekkel felismerésekkel Isten nélkül?* Alapvetően két irányt látok.

1.) Az egyik a *teljes sötétség, reménytelenség, az élet feladása, kiábrándult cinizmus, életunt sodródás* és ezekhez hasonló... Vagy éppen *alkohol, kábítószer*, hogy kibírjuk ezt az ürességet, szenvedést, igazságtalanságot és értelmetlenséget.

2.) A *másik irány* az életnek kétségbeesett markolása, amolyan "carpe diem", az élmények és élvezetek mohó hajszolása: „*Gyorsan ragadd meg, amit lehet, mert úgyis hamar vége lesz!*” Aki ebből meglátott valamit, tudja, ez egy feneketlen zsák, soha nem lesz tele, mindig kell még több és több. „*Siker, pénz, nők, csillogás*” (KFT) és persze *hatalom*. Megrészegeti az embert mindez, de meg nem elégíti.

III.

Mi tehát a könyv írójának válasza mindenre? Az alapigénk: vagyis éld meg az életet annak minden szép pillanatát, jó ízét, illatát, úgy, mint Isten ajándékát! Ebben *nincs türelmetlenség, mértéktelenség, kétségbeesés*, hanem elfogadás és hála. Mögötte áll minden felismerés is, amit korábban megfogalmazott: *tudd mindennek a helyét, mulandóságát és végső hiábavalóságát!* Élj azzal, amit kaptál, de *ne dimenzionáld túl, ne kapkodj!* Mindezekkel együtt, ha földi életre nézel, nem lehetsz idealista, mert a bűn elferdített mindent köztünk (és bennünk!), ebben a világban!

IV.

Van e újszövetségi válasszunk még ehhez? Hiszen a Prédikátor könyvének írója még nem találkozott Jézussal, az Evangéliummal!

1.) Először is a Megfeszített és Feltámadott Jézustól már tudjuk, van bűnbocsánat és tisztulás [**], és ennek nyomán van tovább, hogy a halál után is van élet – nem is akármilyen! Ott már *nincs igazságtalanság, halál, bűn, fájdalom, sírás...* Ez mindenképpen reménységet ad!

2.) Ez a reménység, hogy tudjuk hová tartunk, átszínezi a földi életet. Ezek mind *lelkésítő*, „*ÉLETBEMÁRTÓ*” *KIHÍVÁSOK!* „*Akié a Fiú, azé az élet; akiben nincs meg Isten Fia, az élet sincs meg abban.*” (1Jn 5,12)

a.) *Célt és értelmet* ad, tudjuk HONNAN jöttünk, KI küldött, *felfedezhetjük a MIÉRTet* is ebben.

b.) Átkeretezi a HOGYANT is, jobbá formálódhat az ember, ennek hatására pedig tisztulhat az élet! „*...okos istentiszteletként szánjátok oda magatokat élő, szent, Istennek tetsző áldozatul, és ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmek megújulásával, hogy megítélhessétek, mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes.*” (Zsid 12,1-2)

c.) Gyűjthetünk MENNYEI KINCSEKET [**], amik örökké megmaradnak: „*Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön, ahol a moly és a rozsdá megemészti, és ahol a tolvajok betörnek, és ellopják, hanem gyűjtsetek magatoknak kincseket a mennyben, ahol sem a moly, sem a rozsdá nem emészti meg, és ahol a tolvajok sem törnek be, és nem lopják el. Mert ahol a te kincsed van, ott lesz a te szíved is.*” (Mt 6,19-21)

d.) Van BIZODALMUNK arra nézve, hogy Isten kézben tartja életünket: „*Keressétek először Isten országát és az ő igazságát, és mindezek ráadásaként megadatnak majd nektek.*” (Mt 6,33)

e.) Legfőképpen pedig, már itt a földön élő, tápláló és segítő KAPCSOLATBAN lehetünk azzal az Istennel, Akinek kezeből jön minden! „*Járuljunk tehát bizalommal a kegyelem trónusához, hogy irgalmat nyerjünk, és kegyelmet találjunk, amikor segítségre van szükségünk.*” (Zsid 4,16)

f.) Még ANNYI MINDEN bomlik ki Jézus Krisztusból számunkra, hogy ezek valóban ez *ÁTSZÍNEZIK* annak szürke valóságát, amiről egyébként a Prédikátor könyve igazán szól. „*Aki tulajdon Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért odaadta, hogyan ne ajándékozna nekünk vele együtt mindent?*” (Róm 8,32)

ÖSSZEGZEM tehát: I.) A földi élet tele van hiábavalóságokkal és kiszámíthatatlanságokkal, és a halál fele vezet. II.) Rossz válasz erre a teljes kétségbeesés vagy a ma hó és korlátok nélküli életélvezet. III.) Jó válasz, ha megéljük a pillanatot, örömmel, hálával és elfogadással – de közben tudva ezek mulandóságát, így nem ezekre alapozunk. IV.) Jézus Krisztusban reménységet és igaz örömet kapunk erre a földi életre és arra ami utána következik – vagyis örök ("minőségi") életet kapunk.